

คำกล่าวซิกิริหลังการละหมาดห้าเวลา

﴿أذكار أدبار الصلوات الخمس﴾

[ไทย - Thai - تايلاندي]

มุหัมมัด บิน อิบรอฮีม อัตตุวัยญีรีย

แปลโดย : ดานียา เจะสนี

ผู้ตรวจทาน : ซุฟอัม อุษมาน

ที่มา : หนังสือมุกตะศ็อร อัลฟิกฮิล อิสลามีย์

2010 - 1431

islamhouse.com

﴿أذكار أدبار الصلوات الخمس﴾

« باللغة التايلاندية »

الشيخ محمد بن إبراهيم التويجري

ترجمة: دانيال جيء سنك

مراجعة: صافي عثمان

المصدر: كتاب مختصر الفقه الإسلامي

2010 - 1431

islamhouse.com

6. คำกล่าวชุกีรหลังการละหมาดห้าเวลา

หลังผู้ละหมาดได้เสร็จสิ้นจากการละหมาดด้วยการให้สลามแล้วสุนัตให้เขากล่าวชุกีรตามคำชุกีรหลังละหมาดที่ได้รับรายงานจากท่านนบี ด้วยเสียงดัง ซึ่งผู้ละหมาดทุกคนต่างคนต่างแยกกันอ่านเอง ไม่ต้องอ่านพร้อมๆ กัน นั่นก็คือคำชุกีรว่า

«أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ، أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ، أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ»

คำอ่าน อัสตัมฟิรุลลอฮุ อัสตัมฟิรุลลอฮุ อัสตัมฟิรุลลอฮุ

ความหมาย “ฉันขออภัยต่ออัลลอฮ์ ฉันขออภัยต่ออัลลอฮ์ ฉันขออภัยต่ออัลลอฮ์” (บันทึกโดยมุสลิม หมายเลข 591)

หลังจากนั้นให้กล่าวว่า

«اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلَامُ، وَمِنْكَ السَّلَامُ، تَبَارَكْتَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ»

คำอ่าน อัลลอฮุมมะอันตัสสะลามะ วะมินกัสสะลามะ ตะบารุกตะ ยาซัลญะลาลี วัลอิกรอม

ความหมาย “โอ้ พระผู้อภิบาลแห่งข้าพระองค์ พระองค์คืออัล-สลาม(ผู้เปี่ยมด้วยสันติ) จากพระองค์นั้นคือที่มาของสันติ ประเสริฐยิ่งเถิด โอ้ผู้เปี่ยมด้วยความยิ่งใหญ่และบุญคุณอันล้นเหลือ” (บันทึกโดยมุสลิม หมายเลข 592)

กล่าวว่า

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، اللَّهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ، وَلَا مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ، وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجُدُّ»

คำอ่าน ลาอิลาฮะอิลัลลัฮฺ วะหุดะฮฺ ลา ชะรียะละฮฺ, ละฮฺมุลมุลกุ วะละฮฺมุลหัมดุ วะฮฺมุลญะลาลี วะฮฺมุลญะลาลี, ลา มานีอะอะอฺฎายะ, วะลา มูอฺฎายะ ลิมะ มานะอะ, วะลา ยันฟะอฺ ฎะฮา จัลดฺ มิแนก มิแนก จัลดฺ

ความหมาย “ไม่มีพระเจ้าอื่นใดเว้นแต่อัลลอฮ์องค์เดียวโดยไม่มีภาคีใดๆ เสมอพระองค์ เป็นสิทธิของพระองค์ซึ่งการครอบครองและการสรรเสริญสุดดี และพระองค์ทรงยิ่งใหญ่เดชานุภาพเหนือทุกๆ สิ่ง โอ้ พระผู้อภิบาลแห่งข้าพระองค์ ไม่มีผู้ใดที่สามารถสกัดกั้นสิ่งที่พระองค์ประทานให้ และไม่มีผู้ใดที่สามารถให้ในสิ่งที่พระองค์สกัดห้ามไว้ และความมั่งมีมีอากให้ประโยชน์แก่เจ้าของผู้มั่งมี

นั่น ญ พระองค์ได้เลย” (มุตตะพะกุน อะลัยฮฺ โดยมีบันทึกในอัล-บุคอรีห์ เลขที่ 844 จำนวนนี้เป็นของท่าน และมุสลิม เลขที่ 593)

กล่าวว่า

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَلَا نَعْبُدُ إِلَّا إِيَّاهُ لَهُ التَّعَمُّةُ وَلَهُ الْفَضْلُ وَلَهُ الثَّنَاءُ الْحَسَنُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ»

คำอ่าน ลาอิลาฮะอิลลัลลอฮฺ วะหฺดะฮฺ ล่า ชะรี้กะละฮฺ, ละฮฺมฺดฺมุลกุ วะละฮฺดฺ หัมดฺ วะฮฺวา อะลา กุลลฺชีอฺอิน เกาะดีร์, ล่าเหาละ วะลา กุวะวะตะ อิลลาบิล ล่าฮฺ, ล่าอิลาฮะอิลลัลลอฮฺ วะลา นะฮฺบุดฺ อิลลา อียฺยาฮฺ, ละฮฺนฺนิฮฺมะตุ วะ ละฮฺดฺฟีฎฺ, วะลาฮฺษษะนะนาฮฺลฺ หะสัน, ล่าอิลาฮะอิลลอลฮฺ มุคฺลิลฺดิเนะ ละฮฺดฺดีนฺ วะเลา กะรียัดฺ ก่าฟีรฺน

ความหมาย “ไม่มีพระเจ้าอื่นใดเว้นแต่อัลลอฮฺองค์เดียวโดยไม่มีภาคีใดๆ เสมอพระองค์ เป็นสิทธิของพระองค์ซึ่งการครอบครองและการสรรเสริญสุดดี และพระองค์ทรงยิ่งด้วยเดชานุภาพเหนือทุกๆ สิ่ง ไม่มีความสามารถและพลังใดๆ เว้นแต่ด้วยอัลลอฮฺ ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮฺ และเราไม่เคารพสักการะสิ่งอื่นใดนอกจากพระองค์เท่านั้น เป็นสิทธิแห่งพระองค์ซึ่งการประทานนิอุมัต ความประเสริฐ และการสรรเสริญที่งดงาม ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮฺ โดยที่เรามอบความบริสุทธิ์ใจแห่งการยึดมั่นในศาสนาแด่พระองค์ แม้ว่าเหล่าผู้ปฏิเสธจะชิงชังก็ตาม”

หลังจากนั้นให้กล่าวดังที่มีรายงานจากท่านนบี ศ็อลลัลลอฮฺอะลัยฮิอะสลัม ว่าท่านได้

กล่าวว่า

«مَنْ سَبَّحَ اللَّهَ فِي دُبُرِ كُلِّ صَلَاةٍ (ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ)، وَحَمِدَ اللَّهَ (ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ)، وَكَبَّرَ اللَّهَ (ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ)، فَتِلْكَ (تِسْعَةٌ وَتِسْعُونَ)، وَقَالَ تَمَامَ الْمِائَةِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، غُفِرَتْ خَطَايَاهُ وَإِنْ كَانَتْ مِثْلَ زَبَدِ الْبَحْرِ»

ความว่า “ผู้ใดกล่าวตัสบีหฺ สุบหานัลลอฮฺ หลังจากการละหมาดทุกเวลา (สามสิบสามครั้ง) และกล่าวตะหฺมีด อัลหัมดฺลิลลาลฮฺ (สามสิบสามครั้ง) และ

กล่าวตักบีร์ *อัลลอฮ์อัครับ* (สามสิบสามครั้ง) ซึ่งทั้งหมดเป็น(เก้าสิบเก้าครั้ง)
แล้วให้ครบหนึ่งร้อยด้วยการกล่าวว่า

لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى
كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

คำอ่าน ลาอิลาฮะอิลลัลลอฮฺ วะหุดะฮฺ ลา ชะรียะกะฮฺ, ละฮฺคฺมุลกุ วะละฮฺคฺ
หัมดฺ วะฮฺวา อะลา กุลลิลชัยอิน เกาะดีร์
เขาจะได้รับบารอภัยโทษจากความผิดทั้งหลายแม้จะมากเท่าฟองน้ำในทะเลก็
ตาม” (บันทึกโดยมุสลิม หมายเลข 597)

หรือกล่าวว่า

«سُبْحَانَ اللَّهِ (خَمْسًا وَعِشْرِينَ) مَرَّةً، وَالْحَمْدُ (خَمْسًا وَعِشْرِينَ)
مَرَّةً، وَاللَّهُ أَكْبَرُ (خَمْسًا وَعِشْرِينَ) مَرَّةً، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ (خَمْسًا
وَعِشْرِينَ) مَرَّةً»

ความว่า “*สุบหานัลลอฮฺ* (ยี่สิบห้าครั้ง) และ *อัลหัมดุลิลลาฮฺ* (ยี่สิบห้าครั้ง) และ
อัลลอฮ์อัครับ (ยี่สิบห้าครั้ง) และ *ลาอิลาฮะอิลลัลลอฮฺ* (ยี่สิบห้าครั้ง)” (เป็นหะ
ดีษหะสันเศาะฮี้หฺ บันทึกโดยอัล-ติรมิซียฺ 3413 และอัน-นะสาอียฺ 1351)

หรือกล่าวดังที่รับรายงานจากท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ว่าท่านได้กล่าวว่า

«مُعَقَّبَاتٌ لَا يَخِيبُ قَائِلُهُنَّ (أَوْ فَاعِلُهُنَّ) دُبْرُ كُلِّ صَلَاةٍ مَكْتُوبَةٍ،
ثَلَاثٌ وَثَلَاثُونَ تَسْبِيحَةً، وَثَلَاثٌ وَثَلَاثُونَ تَحْمِيدَةً، وَأَرْبَعٌ وَثَلَاثُونَ
تَكْبِيرَةً»

ความว่า “คำกล่าวตักบีร์ชุดหนึ่ง ซึ่งจะถือว่าไม่มีการปิด(การตอบรับดุอาอ์)
สำหรับผู้กล่าวมัน(หรือผู้ปฏิบัติมัน) ทุกครั้งที่เสร็จจากการละหมาดห้าเวลา
คือ การตักบีร์สามสิบสามครั้ง และการตะหมีดสามสิบสามครั้ง และการตักบีร์
สามสิบสามครั้ง” (บันทึกโดยมุสลิม หมายเลข 596)

หรือกล่าวดังที่รับรายงานจากท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ว่าท่านได้กล่าวว่า

«خَلَّتَانِ لَا يُجْصِيهِمَا رَجُلٌ مُسْلِمٌ إِلَّا دَخَلَ الْجَنَّةَ وَهَمَّا يَسِيرٌ وَمَنْ
يَعْمَلُ بِهِمَا قَلِيلٌ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: الصَّلَوَاتُ

الْخَمْسُ يُسَبِّحُ أَحَدَكُمْ فِي دُبُرِ كُلِّ صَلَاةٍ عَشْرًا وَيَحْمَدُ عَشْرًا وَيُكَبِّرُ عَشْرًا فَهِيَ خَمْسُونَ وَمِائَةٌ فِي اللِّسَانِ وَالْفُؤَادِ وَخَمْسُ مِائَةٍ فِي الْمِيزَانِ»
 ความว่า “มีสองสิ่ง ซึ่งไม่มีมุสลิมคนใดที่ปฏิบัติในสองสิ่งนี้แล้ว เว้นเขาจะได้เข้าสวรรค์ ทั้งๆ ที่สองสิ่งนี้เป็นสิ่งที่ย่าง แต่ก็มีคนปฏิบัติไม่น้อยมาก (แล้วท่านกล่าวอธิบายในสิ่งแรกว่า) เมื่อละหมาดห้าเวลาให้พวกท่านกล่าวตัสบีหฺหลังจากเสร็จสิ้นจากการทุกเวลาสิบครั้ง แล้วกล่าวตะหฺมิดสิบครั้ง แล้วตักบิรฺอีกสิบครั้ง ซึ่งจะรวมเป็นร้อยห้าสิบคำที่ออกมาจากลิ้น และหนึ่งพันห้าร้อยความดีเมื่อขึ้นตราซึ่งในวันกิยามะฮฺ” (เป็นหะดีษเศาะฮี้หฺ บันทึกลงโดยอับด-ติรมิซียฺ 3410 ซึ่งสำนวนนี้เป็นสำนวนของท่าน และอัน-นะเศาะอียฺ 1348)

มีสุนนะฮฺให้นับจำนวนตัสบีหฺด้วยการใช้ปลายนิ้วมือหรือข้อมือทั้งสอง

มีรายงานจากท่านอับดุลลอฮฺ อิบน์ อัมรฺ เราะวะฎียัลลอฮฺอันศุมา กล่าวว่า

«رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَعْقِدُ التَّسْبِيحَ»

ความว่า “ฉันเห็นท่านเราะซูลุลลอฮฺได้นับจำนวนการตัสบีหฺ” (เป็นหะดีษเศาะฮี้หฺ บันทึกลงโดยอับด-ติรมิซียฺ 3411 ซึ่งสำนวนนี้เป็นสำนวนของท่านและอัน-นะเศาะอียฺ 1355)

มีรายงานจากท่านยะซีเราะฮฺ เราะวะฎียัลลอฮฺอันฮฺยา ได้กล่าวว่า ท่านเราะซูลุลลอฮฺคืออัลลิลลอฮฺอะลยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวแก่พวกเรว่า

«عَلَيْكُمْ بِالتَّسْبِيحِ وَالتَّهْلِيلِ وَالتَّقْدِيرِ، وَاعْقِدَنَّ بِالْأَيْمَانِ، فَإِنَّهُنَّ مَسْئُولَاتٌ مُسْتَنْطَقَاتٌ، وَلَا تَغْفَلَنَّ فَتَنْسِينَ الرَّحْمَةَ»

ความว่า “พวกท่านต้องกล่าวตัสบีหฺ ตะหฺลิล ตักดีร และนับจำนวนคำกล่าวเหล่านี้ด้วยปลายนิ้วมือ เพราะมันจะถูกถามในวันกิยามะฮฺ แล้วมันจะกล่าวตอบอย่างนั้นอย่างนี้ และพวกท่านอย่าละเลยการตัสบีหฺดังกล่าว เพราะจะทำให้ท่านลืมเราะหฺมะฮฺ(ความเมตตา)ของอัลลอฮฺไปด้วย” (เป็นหะดีษหะสัน บันทึกลงโดยอบู ดาวูด หมายเลข 1501 และอับด-ติรมิซียฺ 3583 ซึ่งสำนวนนี้เป็นสำนวนของท่าน)

ให้อ่านสองสุเราะฮฺที่ใช้ขอความคุ้มครองทุกครั้งหลังละหมาดห้าเวลา หมายถึง สุเราะฮฺอัล-ฟะลัก ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ﴾ และ สุเราะฮฺ อัน-นาส ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ﴾ (เป็นหะดีษเศาะฮี้หฺ บันทึกลงโดยอบู ดาวูด หมายเลข 1523 และอับด-ติรมิซียฺ 2903)

ให้อ่านอายะฮ์สุรกีร์ทุกครั้งที่หลังละหมาดห้าเวลา ทั้งนี้เพราะคำกล่าวของท่านนบี
คืออัลลิลลอะฮ์อะลัยฮิวะสัลลัม ว่า

«مَنْ قَرَأَ آيَةَ الْكُرْسِيِّ دُبْرَ كُلِّ صَلَاةٍ، لَمْ يَمْنَعْهُ مِنْ دُخُولِ الْجَنَّةِ إِلَّا أَنْ
يَمُوتَ»

ความว่า “ผู้ใดก็ตามที่อ่านอายะฮ์สุรกีร์ทุกครั้งที่หลังละหมาดห้าเวลา ไม่มี
อุปสรรคใดๆ สำหรับที่จะได้เข้าสวรรค์ เว้นแต่ความตาย” (บันทึกโดยอัน-นะสา
อีร์ ในสุนัน อัล-กุบรอ 9928 และอิฎฎ-ญาอะบะรอไนย์ ในอัล-กะบีร 8/114)

อายะฮ์สุรกีร์นี้หมายถึง

﴿ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ
مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ
يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا
بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ
الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ﴾

คำอ่าน อัลลิลลอะฮ์อะลัยฮิวะสัลลัม อิลลาฮะ อิลลา ฮุวัล หัยยุด กัยยอุม, ลาตะฮ์อะฮ์อะฮ์ วะลา
เนาุม, ละฮ์ มา ฟิช สะมาวาตี วัลอัรฎ, มัน ซัลละฮ์ ยัซฟะอ อินตะฮ์ อิลลา
บิลิชนีฮ์, ยะฮ์อะฮ์ มาบัยนะ อัยดีฮิม วะมา ค็อลพะฮุุม, วะลา ยะฮ์อิฎฎนะ บิซัยอิม
มินอิลมีฮ์ อิลลา บิมาฮ์ฮ์, วะลีอะ กุรกีร์ยะฮ์ สะมาวาตี วัลอัรฎ, วะลา ยะฮ์
ฮุฮ์ หิฟฮุฮ์มา วะฮุวัล อะลียะฮ์ อะฮ์ฮิม

ความว่า “อัลลิลลอะฮ์ทรวงเป็นเจ้าของ (ซึ่งไม่มีพระเจ้าใดๆ) อีกแล้ว นอกจากพระองค์
เท่านั้น ทรงเป็นเสมอ ทรงดำรงอยู่ ความมั่งงั่งและความหลับไม่ครอบงำ
พระองค์ พระองค์ทรงสิทธิ์ในสรรพสิ่งที่มีอยู่ในชั้นฟ้าและสิ่งที่อยู่ในแผ่นดิน
ใครเล่าที่จะให้การสงเคราะห์แก่ผู้อื่น ณ พระองค์ได้ นอกจากจะเป็นไปโดย
อนุมัติของพระองค์เท่านั้น พระองค์ทรงรอบรู้สิ่งที่มีอยู่ต่อหน้าพวกเขา และที่
อยู่เบื้องหลังพวกเขา และพวกเขาไม่ครอบงำความรู้สักเพียงเล็กน้อยของ
พระองค์ นอกจากในสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์(จะให้พวกเขารู้) เท่านั้นกุรกีร์
ของพระองค์แผ่ไพศาลทั่วทั้งชั้นฟ้าและแผ่นดิน และการพิทักษ์มันทั้งสองไม่ทำ
ให้พระองค์เหนื่อยยากเลย และพระองค์ทรงสูงส่ง อีกทั้งทรงยิ่งใหญ่” (อัล-บะ
เกาะเราะฮ์ 255)

สิ่งที่ควรกล่าวเมื่อเสร็จจากละหมาดศุบหุ

มีรายงานจากอุมมุ สะละมะฮฺ เราะวะฎียัลลอฮฺอันฮฺ ว่าท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวหลังจากละหมาดศุบหุว่า

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ عِلْمًا نَافِعًا وَرِزْقًا وَاسِعًا وَعَمَلًا مُتَقَبَّلًا»

คำอ่าน อัลลอฮุมมะ อินนี อัลอะลอะกะ อิลมัน นาฟีอะ, วะ ริซกีอัน วาสิอะ,
วะอะมะลัม มุตะก้อบะลา

ความว่า “โอ้อัลลอฮฺขอพระองค์ประทานให้แก่ฉันซึ่งการมีความรู้ที่เป็นประโยชน์ การมีริชกีที่มากมาย และการมีอะมัลที่ถูกตอบรับ” (บันทึกโดยอะหฺมัด 27056 และอิบนุ มาญะฮฺ 925)

ความประเสริฐของการนั่งเพื่อการชุกรูหลังจากละหมาดศุบหุและอัศรุ

มีรายงานจากอะนะซ บิน มาลิก เราะวะฎียัลลอฮฺอันฮฺ กล่าวว่า ท่านเราะซูลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า

«لَإِنْ أَقْعَدَ مَعَ قَوْمٍ يَذْكُرُونَ اللَّهَ تَعَالَى مِنْ صَلَاةِ الْغَدَاةِ حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ أَحَبُّ إِلَيَّ مِنْ أَنْ أُعْتِقَ أَرْبَعَةً مِنْ وَلَدِ إِسْمَاعِيلَ، وَلَإِنْ أَقْعَدَ مَعَ قَوْمٍ يَذْكُرُونَ اللَّهَ مِنْ صَلَاةِ الْعَصْرِ إِلَى أَنْ تَغْرُبَ الشَّمْسُ أَحَبُّ إِلَيَّ مِنْ أَنْ أُعْتِقَ أَرْبَعَةً»

ความว่า “การที่ฉันได้นั่งในกลุ่มหนึ่งที่มีการชุกรูต่ออัลลอฮฺตะอาลาเริ่มหลังจากละหมาดศุบหุจนดวงอาทิตย์ขึ้นนั้น เป็นสิ่งที่ฉันชอบมากกว่าที่ฉันได้ปลดปล่อยทาสสี่คนจากลูกหลานของอิสมาอีลเสียอีก และการที่ฉันได้นั่งในกลุ่มหนึ่งที่มีการชุกรูต่ออัลลอฮฺตะอาลาเริ่มหลังจากละหมาดอัศรุจนดวงอาทิตย์ตกนั้น เป็นสิ่งที่ฉันชอบมาก มากกว่าที่ฉันได้ปลดปล่อยทาสสี่คนเช่นกัน” (เป็นหะดีษหะสัน บันทึกโดยอบู ดาวูด หมายเลข 3667 โปรดดูในอัล-ลิลลิละฮฺ อัศ-เศาะหีหะฮฺ 2916)

มีรายงานจากท่านญาบิรฺ อิบนุ สะมุเราะฮฺ เราะวะฎียัลลอฮฺอันฮฺ ว่าเมื่อท่านละหมาดฟัจรุ (ละหมาดศุบหุ)เสร็จท่านจะนั่งในที่ละหมาดจนกว่าดวงอาทิตย์ขึ้นอย่างเด่นตระหง่าน (บันทึกโดยมุสลิม หมายเลข 670)

ช่วงเวลาซิกิรฺและดุอาอ์

การดุอาอ์หลังจากละหมาดสุนัตนั้นไม่ได้มีบัญญัติให้ปฏิบัติและไม่ปรากฏแหล่งที่มาในศาสนา ฉะนั้นผู้ใดปรารถนาที่จะดุอาอ์ให้เขาดุอาอ์ก่อนที่จะให้สลามทั้งในการละหมาดฟัรฎูและสุนัต แต่หากเขาดุอาอ์หลังจากเสร็จละหมาดแล้วในบางเวลาด้วยเหตุบางประการนั้น ถือว่าอนุโลมให้ดุอาอ์ได้

ทุกๆ หะดีษที่ได้รับรายงานมา ถ้ามีคำว่า (دبر الصلاة) “หลังละหมาด” หากเป็นดุอาอ์ให้อ่านก่อนสลาม แต่หากเป็นซิกิรฺให้อ่านหลังจากสลาม